DZIENNIK URZĘDOWY

ces. i król. Komendy obwodowej w Radomiu.

Rocznik II. Cześć V. — Wydana i rozesłana w Maju 1916.

Do ludności Jen. Gubernatorstwa wojskowego!

Na Rozkaz Najwyższy Jego ces. i król. Apostolskiej Mości, mego Najmiłościwszego Pana, obejmuję urząd jenerał gubernatora wojskowego na austr.-węg. obszarze okupowanym w Polsce. Na tem stanowisku witam jak najgoręcej ludność powierzonego mi kraju.

Zasady sprawiedliwości i życzliwości, któremi mój znakomity poprzednik przy sprawowaniu rządów tego kraju się kierował, będą mi również służyły za wskaźnik. Od Was natomiast oczekuję, że nie nagannem zachowaniem się ułatwicie mi życzliwe i przyjazne postępowanie.

Wierny intencyom mego Dostojnego Monarchy, któremu dobro Wasze leży na sercu, skieruję me dążenia ku temu, aby według najlepszych sił łagodzić dalej ciężkie rany, zadane krajowi wojną i popierać dalszy pomyślny rozwój tego kraju.

Zwracam się do Was wszystkich o poparcie mnie w tej pracy; odnoście się do mnie z pełnem zaufaniem.

Lublin, dnia 9. maja 1916.

C. i k. Jenerał-Gubernator wojskowy:

KAROL KUK zbrojmistrz polny, w. r.

118.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 22. kwietnia 1916, Nr. 55.

dotyczące monopolu spirytusowego i wódczanego oraz zwalczania pijaństwa.

Mocą uprawnień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracyi wojskowej austryacko-węgierskiej (obszar okupowany), co następuje:

I. ROZDZIAŁ.

Monopol spirytusowy i wódczany.

§ 1.

Monopol przywozu i sprzedaży.

Przywóz spirytusu i wódki do obszaru okupowanego oraz sprzedaż spirytusu i wódki w tym obszarze zastrzega się na rzecz c. i k. Zarządu wojskowego.

Pod nazwą spirytusu rozumieć należy wszelkie pędzone płyny wyskokowe, pod nazwą wódki wszelkie płyny tego rodzaju, które z dodatkiem lub bez dodatku służyć mogą za napój.

§ 2.

Wyjątki z pod monopolu.

Jenerał-Gubernatorstwo może postanowić w drodze rozporządzenia, że pewne rodzaje spirytusu lub wódki wyjęte są w ogóle z pod monopolu przywozu i sprzedaży, lub że przywóz i sprzedaż ich może być pewnym osobom na ich prośbę pozwoloną.

§ 3.

Przywóz i wywóz.

Przywóz spirytusu lub wódki do obszaru okupowanego przez c. i k. Zarząd wojskowy wolny jest od cła.

Przywóz dla celów, określonych w § 4, punkt 1, 2, 3 i 6 ordynacyi cłowej (rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 31. maja 1915, Nr. 15 Dz. rozp.) nie ulega żadnym ograniczeniom.

Wywóz spirytusu lub wódki z obszaru okupowanego jest zakazany; wyjątków od tego zakazu udziela Jenerał-Gubernatorstwo lub organa upoważnione do tego rozporządzeniem Jenerał-Gubernatorstwa.

§ 4.

Upoważnienia do sprzedaży spirytusu lub wódki.

C. i k. Zarząd wojskowy może upoważnić pewne osoby do sprzedaży spirytusu lub wódki przez udzielenie koncesyi na handel spirytusu lub wódki w miarę postanowień II. rozdziału.

Koncesya zastępuje także pozwolenie zakupna (§ 4 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 15. grudnia 1915, Nr. 47 Dz. rozp.).

§ 5.

Ustanowienie cen.

Ceny sprzedaży spirytusu lub wódki ustanawia Jenerał-Gubernatorstwo w drodze rozporządzenia. Rodzaje spirytusu lub wódki, wyjęte ogólnie na podstawie § 2 z pod monopolu przywozu i sprzedaży, mogą być także wyjęte z pod ustanowionej ceny.

Jenerał-Gubernatorstwo postanawia, po jakich cenach producent musi oddać spirytus i wódkę c. i k. Zarządowi wojskowemu i ustala ceny, po jakich c. i k. Zarząd wojskowy od-

stępuje je handlarzom. Te ostatnie ceny mają być za wódkę uiszczone w złocie; Jenerał-Gubernatorstwo może w wypadkach godnych uwzględnienia zezwolić na inny sposób zapłaty.

Uchyla się wszelkie pośrednie opłaty od fabrykacyi lub od sprzedaży spirytusu lub wódki, wprowadzonej lub nabytej przez c. i k. Zarząd wojskowy.

II. ROZDZIAŁ.

Postanowienia przemysłowe.

§ 6.

Władza koncesyonująca, dokument koncesyjny.

Do prowadzenia handlu spirytusem lub wódką potrzebne jest pozwolenie (koncesya) Komendy obwodowej, w której okręgu urzędowym przedsiębiorstwo ma być prowadzone.

Koncesya może być także nadaną dla handlu pewnymi rodzajami spirytusu lub wódki, albo dla pewnych rodzajów przemysłu,

w szczególności:

1. dla handlu takimi rodzajami spirytusu lub wódki, których sprzedaż wyjęta jest z pod monopolu c. i k. Zarządu wojskowego (§ 2),
2. dla handlu takimi rodzajami spirytusu lub wódki, których sprzedaż podpada pod monopol c. i k. Zarządu wojskowego (§ 4),
3. dla wyszynku wódki lub handlu wódką w ilościach mniejszych niż pięć litrów.

Pozwolenie wystawia się w formie dokumentu (dokument koncesyjny).

§ 7.

Posiadacz koncesyi.

Koncesyi udziela się tylko osobom godnym zaufania i nienagannego prowadzenia, które posiadają odpowiedne ogólne i kupieckie wykształcenie.

Prowadzenie przedsiębiorstwa przez dzierżawcę jest zakazane. Prowadzenie przedsiębiorstwa przez zastępcę na rachunek posiadacza koncesyi wymaga pozwolenia Komendy obwodowej. Zastępca musi odpowiadać warunkom pierwszego ustępu.

Po śmierci posiadacza koncesyi może być przemysł prowadzony na podstawie dawnego dokumentu koncesyjnego na czas wdowieństwa na rachunek wdowy, która żyła z nim aż do jego śmierci we wspólnem gospodarstwie domowem, lub na rachunek małoletnich potomków uprawnionych do dziedzictwa, aż do ich pełnoletności; o tem należy donieść Komendzie obwodowej i wyznaczyć w razie potrzeby odpowiedniego zastępcę w myśl poprzedniego ustępu.

§ 8.

Wyszynk wódki.

Koncesyi na wyszynk wódki (§ 6, punkt 3) udziela się tylko takim kompetentom, którzy na podstawie innych uprawnień przemysłowych trudnią się w tym samym lokalu podawaniem potraw i wyszynkiem innych napojów.

Gospodarze, o których mowa w pierwszym ustępie, mogą podawać gościom w lokalu gospodnim wódkę w naczyniach niezamkniętych tylko w ilościach najwyżej do jednej ósmej litra.

Zresztą wolno spirytus i wódkę sprzedawać tylko w naczyniach zamkniętych według zwyczajów handlowych, podawanie tych napojów do spożycia w lokalu sprzedaży nie jest dozwolone.

§ 9.

Lokal przedsiębiorstwa.

Na podstawie tej samej koncesyi może być handel spirytusem lub wódką prowadzony tylko w jednej gminie i tylko w lokalach wymienionych w dokumencie koncesyjnym.

O przesiedleniu w obrębie tej samej gminy należy donieść Komendzie obwodowej przynajmniej na tydzień przed otwarciem handlu w nowym lokalu. Przesiedlenie handlu wódką (§ 9) wymaga zatwierdzenia Komendy obwodowej.

§ 10.

Rodzaj i rozmiary przesiębiorstwa.

Dokument koncesyjny ustanawia rodzaj i rozmiary przedsiębiorstwa, zwłaszcza rodzaje przedsiębiorstwa, wyliczone w § 6 pod 1, 2 i 3, oraz, czy towar może być oddawany tylko handlarzom, czy także wprost konsumentom.

§ 11.

Nadzór władz.

Prowadzenie handlu spirytusem i wódką stoi pod nadzorem władzy.

Organom, powołanym do wykonywania tego nadzoru, musi być dozwolony wstęp do lokali przedsiębiorstwa, ich przeszukiwanie i wgląd do ksiąg handlowych i innych zapisków o handlu spirytusem lub wódką.

Komendant obwodu może zarządzić, aby lokale, w których sprzedaje się wódkę, były zamknięte w pewne dnie lub o pewnych godzinach.

§ 12.

Zakazane rodzaje sprzedaży.

Używanie automatów do sprzedaży wódki jest zakazane.

Substancye niepłynne, przeznaczone wyłącznie do fabrykacyi wódki, wolno sprzedawać tylko przemysłowcom, uprawnionym do fabrykacyi wódki. Trzymanie takich substancyi w lokalach handlowych ogólnie dostępnych jest zakazane.

§ 13.

Apteki.

Sprzedaż pewnych rodzajów spirytusu lub wódki w aptekach na polecenie lekarskie nie podpada pod przepisy tego rozdziału.

Aptekarze uprawnieni są bez koncesyi z § 4 do sprzedawania spirytusu i wódek, dopuszczonych według przepisów sanitarnych do sprzedaży w aptekach.

III. ROZDZIAŁ.

Postanowienia prawno-prywatne.

§ 14.

Niezaskarżalność należytości dłużnych za wypite napoje wyskokowe.

Roszczenia powstałe ze sprzedaży wódki i innych napojów wyskokowych konsumentom nie są zaskarżalne. jeżeli dłużnik w czasie powstania późniejszego roszczenia nie był jeszcze uiścił się z dawniejszego długu takiego samego rodzaju, należącego się temu samemu wierzycielowi.

Roszczenia powstałe z kilkakrotnego podawania wspomnianych napojów temu samemu gościowi w czasie jego nieprzerwanego pobytu w gospodzie lub zamieszkaniu w tym samym domu zajezdnym, uważa się za jednolite roszczenie.

Długów, niezaskarżalnych w myśl ustępu 1, nie można też potrącać z wierzytelności dłużnika.

§ 15.

Nieważność umów.

Nieważne są:

umowy, dotyczące zastawu i poręczenia dla roszczeń, które według § 14 nie mogą być zaskarżone;

umowy najmu robotników, mocą których robotnik, ma otrzymywać pędzone napoje wyskokowe na rachunek płacy.

IV. ROZDZIAŁ.

Postanowienie karne.

§ 16.

Podawanie napojów wyskokowych niedorosłym i pijakom.

Nie wolno:

1. przy wyszynku lub handlu napojami wyskokowymi podawać lub pozwalać podawać tych napojów niedorosłemu dla jego własnego użytku;

2. częstować lub pozwalać częstować niedorosłego napojami wyskokowymi tego rodzaju, w takiej ilości, lub tak często, że użycie ich może szkodliwie oddziałać na jego zdrowie lub rozwój fizyczny.

3. pozwalać niedorosłemu, nad którym się ma nadzór, używać napojów wyskokowych tego rodzaju, w takiej ilości lub tak często, że użycie ich może szkodliwie oddziałać na jego zdrowie lub rozwój fizyczny;

4. podawać lub pozwalać podawać napojów wyskokowych osobie widocznie nietrzeźwej.

§ 17.

Zakaz podawania napojów wyskokowych pewnym osobom.

Komenda obwodowa lub naczelnik gminy do tego przez Komendę obwodową upoważniony mogą wydać zakaz podawania napojów wyskokowych pewnym osobom. Zakaz ten będzie ogłoszony w sposób zwyczajem przyjęty w obrębie, w którym obowiązuje.

§ 18.

Obejście niezaskarżalności należytości dłużnych za wypite napoje wyskokowe; umowy nieważne.

Nie wolno:

1. kazać sobie wystawiać przez dłużnika pretensyi niezaskarżalnej w myśl § 14, lub przez członków jego rodziny, dalej przez osobę dającą mu zastaw lub porękę (§ 15), dokumentu, który nie zawiera tytułu zobowiązania lub zawiera nieprawdziwy tytuł, a ma na celu obejście niezaskarżalności, zakazu potrącenia lub nieważności zastawu lub poręki;

2. zapewniać sobie wypełnienie niezaskarżalnej pretensyi, wynikłej ze sprzedaży napojów wyskokowych, przez odebranie słowa honoru, przysięgi lub podobnego zapewnienia;

3. zawierać z robotnikiem umowy, która w myśl § 15 jest nieważną.

§ 19.

Kompetencya karna i wymiar kar.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia lub przepisu, wydanego na jego podstawie, będą—o ile nie podpadają pod surowszą karę—karane przez komendę obwodową grzywną do pięciu tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy.

Obok kary aresztu może być nałożona grzywna do trzech tysięcy koron.

V. ROZDZIAŁ.

Postanowienia ogólne i końcowe.

§ 20.

Upoważnienie do wydania zarządzeń wykonawczych.

Jenerał-Gubernator upoważniony jest do wydania wszelkich rozporządzeń i do stworzenia wszelkich urządzeń. potrzebnych dla przeprowadzenia monopolu spirytusowego i wódczanego.

§ 21.

Zarządzenia przymusowe.

Koncesya na handel spirytusem lub wódką może być każdej chwili cofniętą.

Koncesya musi być cofniętą, jeżeli odpadną warunki co do godności zaufania i nienaganności posiadacz koncesyi, lub jeżeli przy prowadzeniu przedsiębiorstwa nie dotrzymano niniejszego rozporządzenia lub przepisu, wydanego na jego podstawie, mimo powtórnego ukarania i przestrogi urzędowej.

Dla zapewnienia skutku może Komenda obwodowa zamknąć przymusowo lokal przedsiębiorstwa i zarządzić zajęcie towarów.

§ 22.

Postanowienia przejściowe.

Zapasy spirytusu i wódki, znajdujące się w obszarze okupowanym, przeznaczone na sprzedaż a nie wprowadzone lub nabyte przez c. i k. Zarząd wojskowy, mogą być sprzedane bez pozwolenia c. i k. Zarządu wojskowego tylko do 15. maja 1916, o ile nie zostały przed tym dniem zgłoszone w Komendzie obwodowej, w której okręgu urzędowym są zamagazynowane.

Zgłaszający otrzymuje potwierdzenie zgłoszenia.

Zapasy niezgłoszone uzna Komenda obwodowa za przepadłe z dniem 15. maja 1916.

Zapasy zgłoszone mogą być sprzedane bez pozwolenia c. i k. Zarządu wojskowego do 1. lipca 1916. Zapasy niesprzedane do tego czasu obejmie c. i k. Zarząd wojskowy po cenach umówionych lub po cenach, jakich odstępuje się spirytus lub wódkę handlarzom (§ 5, ustęp 2).

Podatki pośrednie, przypadające według ustaw krajowych, mogą być co do zapasów, określonych w pierwszym ustępie, podwyższone w drodze rozporządzenia Jenerał-Gubernatorstwa aż do wysokości stu procent stopy podatkowej.

Osoby, które otrzymały pozwolenie na wywóz pewnego zapasu spirytusu lub wódki z monarchii, mogą ten zapas wprowadzić do 15. maja 1916. Zapasy te podlegają po wprowadzeniu ich przepisom tego paragrafu.

§ 23.

Uprawnienia przemysłowe.

Handel zapasami, o których mowa w § 22, oraz handel tymi rodzajami spirytusu lub wódki, które są wyjęte z pod monopolu sprzedaży, może się odbywać bez koncesyi przepisanej w § 6, jeżeli handlarz w czasie wejścia w życie tego rozporządzenia był uprawniony do tego na mocy poprzednio nabytych uprawnień przemysłowych.

§ 24.

Uchylenie dawniejszych przepisów.

Uchyla się przepisy rosyjskie, tyczące się przedmiotów uregulowanych w niniejszem rozporządzeniu, w szczególności bonifikacye przy wywozie spirytusu lub wódki.

Pierwszy ustęp nie dotyczy zwrotu uiszczonych podatków.

§ 25.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1. maja 1916.

Arcyksiążę Fryderyk, marszałek polny, w. r.

119.

Zwolnienia z oddziałów robotniczych.

W sprawie postępowania przy załatwianiu wnoszonych próśb o zwolnienie od wcielenia do oddziałów (drużyn) robotniczych, oznajmia się na zasadzie rozp. Generał-Gubernatorstwa wojsk. z dnia 10. maja b. r. B. Nr. 29.851/16. co następuje:

Prawo rozstrzygania wspomnianych próśb przysługuje w I-ej instancyi wyłącznie tej Komendzie obwodowej, w obrębie w której dotyczący robotnik ma stałe miejsce zamieszkania i która go utrzymuje w ewidencyi; przy tem jest obojętnem, czy robotnik jest już wcielony, czy też tylko prowadzony w ewidencyi, oraz czy rozchodzi się o definitywne wykreślenie w liście ewindencyjnej przy równoczesnem ściągnięciu karty wcielenia albo też tylko o czasowe uwolnienie od wcielenia.

Do wnoszenia próśb o zwolnienie uprawnieni są bądźto sami żywiciele rodzin lub też członkowie rodziny, których utrzymanie zależało od zarobku reklamowego.

Prawdziwość w podaniu przytoczonych powodów uwolnienia względnie wykreślenia musi być stwierdzoną przez właściwego Sołtysa i Wójta *pod osobistą tychże odpowiedzialnością.*

Przeciw odmownym rezolucyom przysługuje prawo rekursu do Generał-Gubernatorstwa wojskowego, który należy wnieść zapośrednictwem Komendy obwodowej w terminie 8-mio dniowym.—Generał-Gubernatorstwo wojskowe rozstrzyga w II-ej i ostatniej instancyi.

Rekursy po upływie wspomnianego terminu, wniesione będą przez Komendę obwodową odrzucane a limine jako spóźnione.

Rekurs niema skutku odraczającego w tych wypadkach, w których reklamowany do oddziału robotniczego już został wcielony.

Komenda obwodowa może jednak stosownie do okoliczności, odmówić rekursowi mocy odraczającej także w tych wypadkach, gdy wcielenie jeszcze nie nastąpiło.

Prośby, wnoszone przez krewnych wcielonego do oddziału robotniczego o wyjednanie dlań krótkiego urlopu w sprawach familijnych, będą przez Komendę obwodową z konkretnym wnioskiem przesyłane właściwym Komendom drużyn, do załatwienia we własnym zakresie działania.

120.

Wypadki przejechań zwierząt przez pociągi kolejowe.

M. G. G. J. Nr. 29.712/16.

Mnożą się wypadki potrąceń oraz przejechań koni i bydła pozostawionego bez dozoru przez pociągi kolejowe.

Celem zapobieżenia takim wypadkom w przyszłości, wzywa się mieszkańców tych miejscowości, które położone są wzdłuż wojskowych kolei, aby nie paśli bydła swego w pobliżu toru kolejowego bez odpowiedniego dozoru; w ten sposób będzie można z jednej strony zachować bezpieczeństwo ruchu pociągów, z drugiej natomiast uchronić właściciela zwierzęcia od szkody wskutek przejechania.

Nie stosujący się do tego zarządzenia będą karani po myśli art. II. § 1 rozp. Naczelnego Wodza armii grzywną do dwu tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy.

121.

Ubezpieczenia w obszarze okupowanym.

M. G. G. B. Nr. 22.261/16 z 9/V. 916.

Towarzystwu wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie udzielono pozwolenia na podjęcie agend ubezpieczeniowych na życie w obszarze okupowanym.

W Lublinie zostanie otwarte biuro kasowe Towarzystwa.

122.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 3. kwietnia 1916. Nr. 54, dotyczące robót przy uprawie pól i żniwach.

Mocą uprawnień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracyi wojskowej austryacko-węgierskiej (obszar okupowany), co następuje:

ARTYKUŁ I.

PRZYMUS GOSPODARSTWA ROLNEGO.

Kto rozporządza gruntem rolnym, winien ten grunt należycie uprawić i dbać o racyonalne zużytkowanie zbioru.

ARTYKUŁ II.

KOMISYE GOSPODARSKIE.

§ 1.

Cel i uprawnienia.

Dla rychłego i celowego zabezpieczenia robót polnych ustanawia się komisye gospodarskie.

Obowiązkiem ich jest:

1. stwierdzić ilość istniejących środków do prowadzenia gospodarstwa i sił roboczych i ustalić niepokryte zapotrzebowanie tychże;

2. dostarczyć sił roboczych i środków do prowadzenia gospodarstwa dla tych gruntów, które nie mogą być zagospodarowane własnemi siłami przedsiębiorstwa, do którego należą;

3. zabezpieczyć gospodarstwo rolne na gruntach opuszczonych lub niezagospodarowanych.

Urząd członka komisyi gospodarskiej jest honorowym i nie można się od niego uwolnić.

§ 2.

Skład komisyi.

Dla każdej gminy ustanawia się z reguły jedną komisyę gospodarską. Komendant obwodu może połączyć kilka gmin w obszar jednej komisyi.

Każda komisya składa się z pięciu do siedmiu członków, zamieszkałych w jej obszarze urzędowym.

Komendant obwodu mianuje członków komisyi, a na ich wniosek przewodniczącego.

O ustąpieniu członka winna komisya natychmiast donieść Komendantowi obwodu, celem zamianowania innego członka.

Komendant obwodu nadzoruje czynność komisyi gospodarskich, może rozwiązać komisye, które nie dopełniają swych obowiązków, składać z urzędu członków komisyi i zastępować ich innymi. Przeciw takim zarządzeniom Komendanta obwodu niema odwołania.

§ 3.

Uchwały.

Komisyę gospodarską zwołuje przewodniczący w miarę potrzeby; do powzięcia uchwały potrzebna jest obecność więcej niż połowy członków. Uchwały zapadają bezwzględną większością głosów.

Jeżeli się takiej większości nie osiągnie, lub w razie równości głosów, rozstrzyga przewodniczący.

Uchwały wciąga się do protokołu, odpis protokołu przedkłada się Komendantowi obwodu.

Jeżeli nie można zwołać komisyi na czas, winien przewodniczący wydać w nagłych wypadkach potrzebne zarządzenia i donieść o tem komisyi na następnem posiedzeniu.

ARTYKUŁ III.

GOSPODARSTWO ROLNE.

§ 4.

Wzajemna pomoc w gminie.

Zapotrzebowanie rolniczych sił roboczych należy przedewszystkiem pokryć dobrowolną pomocą.

O ile to nie jest możliwem, winna komisya gospodarska przydzielić potrzebne siły robocze. Wszystkie osoby płci męskiej lub żeńskiej, osiadłe w gminie, muszą na zarządzenie komisyi gospodarskiej wykonywać roboty polne w gminie.

Uwolnieni od tego obowiązku są:

1. duszpasterze. lekarze, akuszerki i osoby pozostające w służbie publicznej lub zajęte przy pielęgnowaniu chorych;

2. osoby, które z powodu swego stanu zdrowia nie nadają się do robót rolnych, o które chodzi;

3. samoistni gospodarze i ich służba, o ile zatrudnieni są we własnem gospodarstwie robotami tego samego rodzaju;

4. posiadacze rolnych, przemysłowych lub innych przedsiębiorstw oraz ich pomocnicy, o ile są niezbędni do utrzymania w ruchu przesiębiorstwa.

§ 5.

Siły pociągowe, maszyny i narzędzia.

Komisya gospodarska rozstrzyga, jakie siły pociągowe, maszyny lub narzędzia są zbędne w danem przedsiębiorstwie gospodarskiem, i może zarządzić, aby użyczono tychże innemu przedsiębiorstwu w tej samej gminie, które potrzebuje ich pomocy.

§ 6.

Pomoc między różnemi gminami.

Komendant obwodu może zarządzić, aby zbędnych w jednej gminie sił roboczych lub pociągowych, maszyn i narzędzi użyczono potrzebującym ich pomocy przedsiębiorstwom z innej gminy.

§ 7.

Wynagrodzenie.

Robocizny i dostarczanie sił pociągowych, maszyn i narzędzi są z reguły bezpłatne.

Osobom, które żyją z zarobku dziennego lub tygodniowego, lub których utrzymanie zawisłe jest od zarobku, przysługuje zapłata, którą wyznacza Komendant obwodu. Komendant obwodu oznacza także wynagrodzenie, które należy wypłacić w wypadkach godnych uwzględnienia za dostarczenie sił pociągowych, maszyn i narzędzi.

Osoby, które mają roszczenie do zapłaty, i inwentarze żywe i martwe, za których dostarczenie należy się wynagrodzenie, winny być użyte w miarę możności na takich posiadłościach, których właściciele, posiadacze lub użytkowcy rozporządzają środkami na wypłatę robocizny lub wynagrodzenia.

§ 8.

Zarząd przymusowy.

Grunta opuszczone oddaje komisya gospodarska osobom godnym zaufania (zarządcom przymusowym) w celu uprawy i użytkowania. Zarządcami przymusowymi mogą być także

gminy lub inne korporacye. Większe obszary, których w ten sposób nie można zużytkować, bierze Komenda obwodowa w zarząd przymusowy na rachunek c. i k. Zarządu wojskowego.

Zarząd przymusowy kończy się z chwilą zebrania plonów. Zarządcom przymusowym przypada pełny dochód z gruntu; ponoszą jednak wszystkie wydatki, połączone z gospodarstwem rolnem.

Grunta nieuprawione jeszcze 15. kwietnia 1915, jeżeli nie zabezpieczono ich racyonalnej późniejszej uprawy, mogą być uprawione przez Komendę obwodową na rachunek właściciela, lub oddane w zarząd przymusowy w miarę postanowień tego paragrafu.

§ 9.

Obowiązki wobec posiadaczy gruntu.

Jeżeli osoba, której przysługuje prawo dysponowania opuszczonym gruntem (posiadacz) powróci w czasie istnienia zarządu przymusowego (§ 8), winien zarządca przymusowy dostarczyć mu ze zbiorów gruntu plonów w naturze, w ilości niezbędnej do wyżywienia aż do przyszłorocznych żniw. Posiadacz gruntu natomiast obowiązany jest współpracować w przedsiębiorstwie rolnem; wynagrodzenie za to przysługuje mu tylko o tyle, o ileby inaczej jego utrzymanie było zagrożone.

Obowiązek wyżywienia rozciąga się—o ile wydatność gruntu starczy—także na niezaopatrzonych członków rodziny posiadacza; ci ostatni obowiązani są również do współpracownictwa, o ile są zdolni do pracy.

O roszczeniach wynikających z przepisów tego paragrafu, rozstrzyga Komendant obwodu po wysłuchaniu komisyi gospodarskiej; przeciw takim rozstrzygnięciom niema odwołania.

ARTYKUŁ IV.

POSTANOWIENIA WYKONAWCZE I KOŃCOWE.

§ 10.

Sprawozdania z działalności komisyi.

Każda komisya gospodarska winna przedłożyć Komendzie obwodowej do 10. czerwca tabelaryczne zestawienie zużytkowania gruntów w każdej gminie, nadto 1. i 15. każdego miesiąca sprawozdanie o stanie uprawy i zasiewów, zaś w czasie żniw o zbiorach.

Formularze tabeli i sprawozdań ustala Jeneral-Gubernatorstwo.

§ 11.

Postanowienia karne.

Kto nie wypełnia oznaczonych w § 1. obowiązków co do swych gruntów, traci na bieżący okres gospodarski prawo używania gruntów, całkiem nieuprawnionych lub niedostatecznie uprawnionych, i plonów z nich. Jeżeli niemożność należytej uprawy nie zostanie udowodnioną, będzie nadto, stosownie do wielkości gruntu, nałożona grzywna do dwudziestu tysięcy koron lub areszt do jednego roku.

Każde inne przekroczenie tego rozporządzenia lub zarządzenia, wydanego na jego podstawie, tudzież zaniedbywanie obowiązków członka komisyi gospodarskiej, karane będzie grzywną do tysiąca koron, w razie niemożności ściągnięcia grzywny — aresztem do trzech miesięcy.

Osobom, pobierającym zasiłki z funduszu c. i k. Zarządu wojskowego, mogą być te zasiłki odebrane, jeżeli się wzbraniają użyczyć dobrowolnej lub przepisanej pomocy według §§ 4—6.

Odsiedzenie kary aresztu może być odroczone aż do ukończenia pewnych robót rolnych albo zbiorów.

Rozstrzygnięcia, zarządzenia i orzeczenia karne na podstawie tego paragrafu wydaje Komenda obwodowa.

§ 12.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Arcyksiąże Fryderyk, marszałek polny, w. r.

123.

E. Nro. 13169/16. Z. K.

Obwieszczenie.

I. Godzina policyjna.

1. W mieście Radomiu restauracje (jadłodajnie) pierwszego rzędu winny stać otworem do godziny 12 w nocy, zaś restauracje (jadłodajnie) drugorzędne do godziny 10 w nocy.

Kwalifikacye restauracyi na pierwszo i drugorzędne ustanawia Komenda obwodowa.

2. Piwiarnie, lokale sprzedaży wody sodowej i napoi orzeźwiających mogą stać otworem do godziny 9-ej wieczorem.

3. Cukiernie. (kawiarnie) winny być otwarte od godziny 7 rano do 10 w nocy.

4. Wszystkie inne lokale przemysłowe i handlowe (oraz wyszynki) winny być zamykane o godzinie 8 wieczorem.

5. Komenda obwodowa udziela pozwoleń na przedłużenie godziny policyjnej za wniesieniem do kasy miejskiej ustanowionej przez Magistrat opłaty.

II. Spoczynek niedzielny i świąteczny w przemyśle i handlu.

1. W pierwszy dzień Wielkiej nocy i Bożego Narodzenia, w dzień Św. Trójcy i zesłania Ducha Św., zakazuje się zajmować pracą w handlach i przemysłach. W Wielką Sobotę i w Wigilie Bożego Narodzenia wszelkie zakłady handlowe i przemysłowe wstrzymują pracę o godzinie 6 po południu, z wyjątkiem restauracyi i cukierń co do których Komenda obwodowa wyda specyalne zarządzenia.

2. W niedzielę i święta winny stać otworem:

a) jatki mięsne, piekarnie, masarnie, sklepy spożywcze i kolonialne (towarów mieszanych) od 8—11 przed południem i od 4—6 po południu;

b) sklepy z artykułami codziennego użytku od 8—11 przed południem;

c) zakłady fryzyerskie od 8 przed południem do 2 po południu;

d) apteki od 8 przed południem do 9 wieczorem;

e) restauracye (jadłodajnie), cukiernie, mleczarnie cały dzień aż do godziny policyjnej;

f) piwiarnie mogą stać otworem od 8—10 przed południem i od 2 po południu, aż do do godziny policyjnej.

Wszystkie inne przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe winny być w niedzielę święta zamknięte.

3. Te sklepy żydowskie, które w sobotę są zamknięte—wyjąwszy sklepy z artykułami spożywczemi i artykułami codziennego użytku, o których mowa w ustępie a, i b, II punkt mogą być otwarte w niedzielę do godziny 10 przed południem, a następnie od godziny 4 do 5 po południu.

4. Obowiązkowi spoczynku niedzielnego nie podlegają zakłady oświetlające, wapienniki, huty rafinerye spirytusu, gorzelnie, browary, cukrownie, cegielnie, huty szkła.

5. Co do trafik obowiązują poprzednio wydane przepisy.

III.

Przekroczenie niniejszego rozporządzenia karane będą przez Komendę obwodową grzywnami do 2000 koron, względnie aresztem do 6 miesięcy.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Obwieszczenie Komendy obwodowej, o spoczynku niedzielnym i o godzinie policyjnej w mieście Radomiu z 20 września 1915 Nro. 474/Z. K. traci niniejszem moc obowiązującą.

IV.

Ustęp II i III ma zastosowanie do wszystkich gmin obwodu radomskiego.

Radom, dnia 20 maja 1916 r. C. i k. Komendant obwodowy

Pułkownik von Matuschka m. p.

124.

Użycie broni palnej przez organa straży granicznej.

W jednej z miejscowości granicznych został postrzelony przez patrol żandarmeryi pewien mieszkaniec obszaru okupowanego, który na jego wezwanie nie zatrzymał się; wskutek odniesionych ciężkich ran człowiek ten umarł.

Przypadek ten podaje się do wiadomości z tem ostrzeżeniem, że organa pogranicznej straży są uprawnione do zrobienia użytku z broni w razie nieusłuchania ich rozkazów.

125.

Czas letni.

Na okres letni od 1. maja do 30. września 1916 roku została wprowadzona osobna rachuba czasu (czas letni).

Według tego dzień 1. maja 1916 zaczął się 30. kwietnia o 11. godz. w nocy wedle poprzedniego rachunku, zaś dzień 30. września skończy się w godzinę po północy według obecnego letniego rachunku czasu.

126.

Kompetencya c. i k. wojskowego Urzędu górniczego w Dąbrowie.

Zmieniając częściowo rozporządzenie Naczelnego Wodza armii Op. M. V. 106.431. z 9/XI. 1915, ogłoszone w tut. Dzienniku urzędowym Nr. 9. z roku 1915 ust. 26., podaje się do wiadomości, że wszystkie huty żelazne w obwodzie końskim, wierzbnickim, kieleckim i opatowskim, jakoteż dawne rosyjskie huty żelazne zostały obecnie poddane bezpośredniej kompetencyi c. i k. wojskowego Urzędu górniczego w Dąbrowie.

Postanowienia przytoczonego wyżej rozporządzenia odnoszą się w całej osnowie także i do tych przedsiębiorstw.

127.

Poruczenie wydawania osądów komendantowi posterunku Żandarmeryi w Radomiu.

W myśl Artykułu III. § 2. ustęp 2., Rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 19. sierpnia 1915 Dz. rozp. c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce Nr. 30, Część VII. upoważniłem

Komendanta posterunku Żandarmeryi w Radomiu do wydawania osądów do wysokości 50. koron względnie do 5 dni aresztu za następujące przekroczenia:

policya sanitarna,
porządek domowy,
policya drogowa,
zamykanie bram,
kontumacya psów,
godzina policyjna,
porządek targowy,
obniżanie kursu korony na targu,
spoczynek niedzielny,
ochrona zwierząt,
nieusunięcie rosyjskich napisów,
nieuprawniony kolportaż,
zamykanie sklepów,
ordynacya dla fiakrów.

Osądy wydawane przez Komendanta posterunku Żandarmeryi wykonuje bezpośrednio ten ostatni.

Leży w interesie każdego nie stawiać przeszkód tego rodzaju osądom, ponieważ wszelkie nieposłuszeństwo wobec organów siły zbrojnej podlega surowej sądowej karze.

128.

E. Nr. 18.173/Z. K.

Obwieszczenie.

W SPRAWIE PRZYJĘCIA KRAJOWCÓW DO SŁUŻBY W C. i K. ŻANDARMERYI NA OKUPOWANYCH OBSZARACH POLSKI.

C. i k. Zarząd wojskowy w okupowanych obszarach Polski zezwolił na przyjęcie do służby przy c. i k. Żandarmeryi na tym obszarze tych mieszkańców obszaru okupowanego, którzy do tej służby dobrowolnie się zgłoszą.

To dobrowolne wstąpienie uważa się—ze względu na to, że c. i k. Żandarmerya w zajętych obszarach Polski stanowi integralną część składową c. i k. Wojska — na równi z dobrowolnem wstąpieniem do c. i k. Siły zbrojnej zezwolonem Najwyższem postanowieniem z 1. października 1914.

I. Warunki przyjęcia.

a) Całkowita zdolność do służby wojskowej i wiek między 20. i 30. rokiem życia,

b) nieskazitelność sądowa,

c) znajomość języka polskiego w mowie i w piśmie—przyczem ci kompetenci, którzy władają także językiem niemieckim, mają pierwszeństwo,

d) stan wolny lub bezdzietny stan wdowi,

e) zobowiązanie do czynnej służby przy Żandarmeryi w okupowanych obszarach Polski conajmniej przez przeciąg 4 lat.

Małoletni potrzebują do dobrowolnego wstąpienia zezwolenie ojca lub opiekuna, które winno być pisemne i potwierdzone przez gminę.

2. Postanowienia co do należytości.

Przyjęcie następuje najprzód na przeciąg 6 miesięcy; po tej próbnej służbie następuje wcielenie do Żandarmeryi.

Początkowe należytości wynoszą—obok systemizowanego etapowego relutum (obecnie 3 k. 12 h. dziennie)—2 korony 74 hl. w płacy i 1 korona 20 hl. w dodatku polowym na dzień.

Każdy z kompetentów winien przynieść ze sobą zdatną odzież, obuwie i bieliznę, w dalszym ciągu otrzymuje jednak rządowe mundury, obuwie i uzbrojenie.

Do każdego podania należy — obok innych oryginalnych dokumentów (metryki chrztu, świadectwa szkolne i t. d.) dołączyć własnoręcznie przez kompetenta pisany rewers w języku niemieckim lub polskim następującej treści:

Rewers.

Zobowiązuję się na wypadek mego przyjęcia do c. i k. Żandarmeryi dla okupowanych obszarów Polski służyć przy tej Żandarmeryi czynnie co najmniej przez 4 lata.

Data Podpis

2 świadków.

Podania o przyjęcie winne wpłynąć do c. i k Komendy obwodowej w Radomiu **najpóźniej do 30 czerwca 1916.**

Przyjęci podlegają od dnia wstąpienia do Żandarmeryi wojskowym ustawom karnym i przepisom dyscyplinarnym na równi z przynależnymi do c. i k. Wojska.

Radom, dnia 30. maja 1916.

C. i k. Komendant obwodowy: **Pułkownik von MATUSCHKA.**

129.

Towarzystwo ubezpieczeń „Snop".

Wskutek reskryptu c. i k. wojsk. Generał-Gubernatorstwa w Lublinie z 8 maja 1916 E. Nr. 23.470/16 oznajmia się, że warszawskie Towarzystwo ubezpieczeń „Snop", które obecnie nosi nazwę „Towarzystwo Wzajemnego Ubezpieczenia od ognia Snop", uzyskała zezwolenie przyjmowania w obrębie wojsk. Generał-gubernatorstwa ubezpieczenia od ognia budynków których wartość szacunkowa wynosi więcej jak 5000 rubli, oraz ruchomości w miastach i fabryk; pozwolenie to zależnem jest od utworzenia filii w obrębie wojsk. Generał-gubernatorstwa.

130.

Dopuszczenie wysyłki paczek pocztowych za zaliczką (za powziątkiem) z austr.-węg. Monarchii do obszaru okupowanego w Polsce.

Na podstawie § 11. rozporządzenia Naczelnego Wodza z 24. lutego 1916. Nr. 53. dz. rozp. dotyczącego służby pocztowej i telegraficznej dopuszcza się od 1. maja b. r. wysyłkę pakietów pocztowych za zaliczką do wysokości 1000 koron z Monarchii do obszaru okupowanego pod następującymi warunkami:

1. Nadawca pakietu może przekaz powziątkowy zamiast do siebie adresować do pocztowej Kasy oszczędności albo do innej instytucyi kredytowej.

2. Należytość powziątkowa wynosi 2 h. za każde 4 korony zaliczki, najmniej jednak 12 halerzy, która to należność musi być opłacona przy nadaniu posyłki wraz z innemi należytościami.

3. Co do warunków przesyłania i oclenia pakietów, mają zastosowanie ogólne przepisy pocztowe, odnoszące się do wysyłki paczek pocztowych do obszaru okupowanego.

4. Termin do podjęcia przesyłek za zaliczką w etapowych urzędach pocztowych wynosi 15. dni, licząc od dnia następnego po nadejściu posyłki, względnie po doręczenin awiza.

5. Żądanie zniesienia (uwolnienia) lub zniżenia kwoty powziątku jest niedopuszczalne.

6. Gwarancyę za pakiety za powziątkiem (za zaliczką) daje Zarząd pocztowy taką samą jak za wszystkie inne pakiety. Za zaliczkę, ciążącą na pakiecie ręczy Zarząd pocztowy w Okupowanym Obszarze tylko wtedy, gdy posyłka została adresatowi rzeczywiście doręczoną a zaliczka w przeciągu 6 miesięcy, licząc od dnia nadania posyłki, była reklamowaną.

131.

E. Nr. 13.292/Z. K. ex 1916.

Obwieszczenie.

Z dniem 10. kwietnia 1916 zostały otworzone dla prywatnego ruchu pocztowego i telegraficznego etapowe Urzędy pocztowe i telegraficzne I klasy w Hrubieszowie i Tomaszowie i Urząd pocztowy i telegraficzny I klasy w Chełmie dla prywatnego ruchu telegraficznego.

132.

WYKAZ

Urzędów pocztowych i telegraficznych, etapowych w terenie okupowanym Królestwa Polskiego otwartych od 15. kwietnia 1916. do prywatnego użytku.

Przy etapowym Urzędzie pocztowym i telegraficznym I. klasy są dopuszczone:

a) Do nadania:

1. Kartki korrespondecyjne
2. Otwarte listy
3. Druki (gazety)
4. Próbki towarowe
5. Przekazy pocztowe
6. Czeki pocztowej kasy oszczędności
7. Otwarte nadane listy wartościowe
8. Telegramy

b) Do odebrania:

1. Kartki korrespondencyjne
2. Otwarte i zamknięte listy
3. Druki (gazety)
4. Próbki towarowe
5. Przekazy pocztowe
6. Listy wartościowe
7. Pakety bez podania wartości albo za zaliczką najwyżej do 5-ciu Kg.
8. Telegramy

Przy etapowych urzędach pocztowych II. klasy są dopuszczone:

a) Do nadania:

1. Kartki korrespondencyjne
2. Otwarte listy
3. Druki (gazety)
4. Próbki towarowe

b) Do odebrania:

1. Kartki korrespondencyjne
2. Otwarte i zamknięte listy
3. Druki i gazety
4. Próbki towarowe
5. Pakety bez wartości najwyżej do 5-ciu Kg.

NAZWA URZĘDU	Klasa	Poczta	Telegr.	OBWÓD	
Bełchatów	II	P	—	Piotrków	
Biłgoraj	I	P	T	Biłgoraj	
Busk w Polsce	I	P	T	Busk w Polsce	
Chęciny	II	P	—	Kielce	
Chmielnik	II	P	—	Busk w Polsce	
Chełm	I	P	T	Chełm	

NAZWA URZĘDU	Klasa	Poczta	Telegr.	OBWÓD
Dąbrowa w Polsce	I	P	T	Dąbrowa w Polsce
Działoszyce	I	P	T	Pińczów
Działoszyn	I	P	T	Noworadomsk
Gorzkowice	II	P	—	Piotrków
Granica	I	P	T	Dąbrowa w Polsce
Hrubieszów	I	P	T	Hrubieszów
Janów w Polsce	I	P	T	Janów w Polsce
Jędrzejów	I	P	T	Jędrzejów
Kazimierza wielka	II	P	—	Pińczów
Kielce	I	P	T	Kielce
Klimontów	II	P	—	Sandomierz
Kłomnice	II	P	—	Noworadomsk
Końsk	I	P	T	Końsk
Koprzywnica	II	P	—	Sandomierz
Kozienice	I	P	T	Kozienice
Kraśnik	I	P	T	Janów w Polsce
Krasnostaw	I	P	T	Krasnostaw
Lubartów	I	P	T	Lubartów
Lublin	I	P	T	Lublin
Miechów	I	P	T	Miechów
Nowo-Aleksandrya	I	P	T	Nowo-Aleksandrya
Nowa Brzeźnica	II	P	—	Noworadomsk
Noworadomsk	I	P	T	Noworadomsk
Olkusz	I	P	T	Olkusz
Opatów w Polsce	I	P	T	Opatów w Polsce
Opoczno w Polsce	I	P	T	Opoczno w Polsce
Ostrowiec	I	P	T	Opatów w Polsce
Pajeczno	II	P	—	Noworadomsk
Pilica	II	P	—	Olkusz
Piotrków	I	P	T	Piotrków
Pińczów	I	P	T	Pińczów
Pradła	II	P	—	Olkusz
Proszowice	II	P	—	Miechów
Radom	I	P	T	Radom
Rudniki	II	P	—	Noworadomsk
Sandomierz	I	P	T	Sandomierz
Skała w Polsce	II	P	—	Olkusz
Skalbmierz	II	P	—	Pińczów
Skarżysko	I	P	T	Końsk
Sławków w Polsce	II	P	—	Olkusz
Słomniki	II	P	—	Miechów
Staszów	I	P	T	Sandomierz
Stopnica	II	P	—	Busk w Polsce
Strzemieszyce	II	P	—	Dąbrowa w Polsce
Sulejów	II	P	—	Piotrków
Szczekociny	I	P	T	Włoszczowa
Szczerców	II	P	—	Piotrków
Szydłów	II	P	—	Busk w Polsce
Tomaszów	I	P	T	Tomaszów
Wierzbnik	I	P	T	Wierzbnik
Włoszczowa	I	P	T	Włoszczowa
Wodzisław	II	P	—	Jędrzejów
Wolborz	II	P	—	Piotrków
Wolbrom	I	P	T	Olkusz
Zamość	I	P	T	Zamość
Żarki	II	P	—	Dąbrowa w Polsce
Zawichost	II	P	—	Sandomierz

133.

Wykaz osób ukaranych za podbijanie cen.

Na podstawie rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 15/9. 1915 Nr. IX o środkach karnych za podbijánie cen zostały następujące osoby wyrokami prawomocnemi skazane:

U 963/16 Chaja Sura Zajfman, handlarka z Radomia, zasądzona, ponieważ wedle doniesienia żandarmeryi sprzedawała chleb czarny czterofuntowy po 1 k. 40 h. jakkolwiek cena za 1 funt była ustanowiona na 18 h. za funt, na karę 30 koron ewent. 6 dni aresztu. Wyrok z 13. kwietnia 1916.

U 974/16 Wincentyna Ziemba z Wierzawej woli gospodynia, zasądzona, ponieważ żądała od niejakiej Gustyny Bergman za gęś 9-cio funtową cenę 15 k. jakkolwiek wedle ceny targowej i taryfy cena za funt wynosiła 1 k.—na grzywnę 50 k. ewent. 10 dni aresztu. Wyrok z 13/4. 1916.

U 1159/16 Etla Herszenfus, kupcowa w Jedlińsku, zasądzona, ponieważ od niejakiego Antoniego Zapalskiego żądała za funt cukru 40 kop. lub 1 k. jakkolwiek wówczas cena targowa i taryfa maksymalna wynosiła 46 h., tudzież

U 1160/16 ponieważ żądała od niejakiego Ludwika Bryńskiego z Bierzweckiej woli za jednego śledzia 40 h. jakkolwiek taryfa maksymalna wtedy wynosiła 28 h. za śledzia,— 14 dni aresztu. Wyroki z 14/4 1916.

U 1158/16 Nachman Obornik, grajzler w Radomiu, zasądzony, ponieważ sprzedał dnia 10/3. 1916 niejakiej Helenie Stefanowskiej z Radomia 1 funt cukru po 92 h. jakkolwiek cena targowa i taryfa maksymalna wynosiła wówczas za 1 funt 46 h., na karę 10. dni aresztu. Wyrok z 14/4 1916.

U 1026/16 Moszek Birman, kupiec z Białobrzeg, zasądzony ponieważ sprzedał dnia 15/9 1916 niejakiej Marjannie Sikorskiej 1 funt 2/3 łuta mydła za 4 k., jakkolwiek cena maksymalna i targowa wynosiła 2 k. 50 h. za funt, na grzywnę 40 k. ewent. 8 dni aresztu. Wyrok prawomocny z 11/4. 1916.

U 1198/16 Abram Zingieser, rzeźnik z Radomia, zasądzony, ponieważ sprzedał dnia 15/1 1916 funt mięsa po 1 k. 40 h., jakkolwiek wtenczas cena maksymalna targowa wynosiła 1 k. 20 h. za funt, na karę grzywny 20 k. ewent. 4. dni aresztu. Wyrok z 12. kwietnia 1916.

U 82/16. Józefa Kosakowska, sklepikarka w Rudzie wielkiej, zasądzona, ponieważ sprzedała dnia 27. grudnia 1916. niejakiej Franciszce Chęcińskiej 2 kartki polowe za które żądała po 7 kop. za sztukę, jakkolwiek wartość wynosiła 5 h. za sztukę, na karę 2. tygodni aresztu i 30. k. grzywny.

Wszystkie powyższe wyroki są prawomocne i zostały już wykonane.

LISTY GOŃCZE.

I. C. i k. Komenda obwodowa w Hrubieszowie.

1. Kajetan Gontarz, lat 22, religii rzym.-kat., żonaty, urodzony w Skomorochach, obwód Hrubieszów, rolnik, popełnił w jesieni w roku 1915 i w zimie r. 1916 kilkakrotnie kradzieże i włamania wspólne z Kazimierzem Sadowskim i innymi uczestnikami. Jest on średniego wzrostu, szatyn, ma jasny wąs, krótko przystrzyżone włosy, niebieskie oczy, wesołe wejrzenie, owalną twarz, czerwone policzki, szeroki nos, małe usta, okrągły podbródek, mówi po polsku.

2. Bartłomiej Jakóbno, urodzony w Hrubieszowie, lat 48, religii rzym.-kat., wyrobnik, wzrostu wysokiego, włosy czarne, kędzierzawe, krótko przystrzyżone, kasztanowaty wąs, niebieskie oczy, fałszywe spojrzenie, czarne brwi, nos średniej wielkości, szeroki, twarz po-

dłużna ciemna i ospowata, mówi po polsku. Tenże został skazany wyrokiem sądu wojskowego w Hrubieszowie z dnia 18 marca 1916 r. na 3 lata ciężkiego więzienia za zbrodnię kradzieży.

Gontarz i Jakóbno zbiegli wspólnie w nocy z dnia 12 na 13 kwietnia 1916 r. z aresztu polowego w Hrubieszowie.

II. C. i k. Komenda obwodowa w Nowej-Aleksandryi.

Józef Filipek, skazany za zbrodnię wymuszenia na 11 miesięcy ciężkiego więzienia, z zawodu murarz, lat 44, religii rzym.-kat., żonaty, syn Jana i Maryi Wendrynek w Bobrownikach, gmina Irena, tamże przynależny, właściciel 3 morgów pola, zbiegł dn. 21 kwietnia 1916 r. z aresztu sądowego w Nowej-Aleksandryi. Filipek jest wzrostu średniego, ma twarz podłużną, ostry nos, jasne oczy, włosy czarne, krótką, czarną brodę, mówi po polsku i po rusku.

III. C. i k. Komenda obwodowa w Sandomierzu.

Andrzej Turek, szeregowiec pospolitego ruszenia, urodzony w Hawas, powiat Budalin, komitat Trenczyn w roku 1873, religii rzym.-kat., żonaty, z zawodu rolnik, zbiegł w dniu 18 października r. 1915 o godz. 11 przedp. w czasie służbowej jazdy na galerze z Krakowa do Górki w okolicy Wawrzyniec ze swego oddziału, z zamiarem uchylenia się na zawsze od tych obowiązków służbowych, a przytem zabrał ze sobą rzeczy skarbowe, wartości 25 kor. Turek jest wzrostu wysokości 1. m. 85 cm., ma czarne włosy, oczy piwne, czarne brwi, proporcyonalny nos i usta, krótki podbródek, szeroką twarz, a jako szczególniejszy znak brodę nieporządnie utrzymaną.

IV. C. i k. Komenda obwodowa w Tomaszowie.

1. Wojciech Szpunner, rosyjski dezerter, urodzony w Hucie Dzierążyńskiej, gmina Krynice, powiat Tomaszów tamże przynależny, około 45 lat liczący, średniego wzrostu, przysadkowaty, o jasnych włosach i takimże wąsie z blizną na lewym policzku i na lewem podudziu, jest silnie podejrzany o zbrodnię podpalenia, popełnioną dnia 21 lutego 1916 r. na szkodę Franciszka Jamroza w Hucie Dzierążyńskiej.

2. Dnia 16 kwietnia 1916 r. zbiegł z aresztu Mieczysław Matkowski, rosyjski dezerter, uwięziony z powodu zbrodni oszustwa. Ma lat około 26, jest wzrostu średniego, ma włosy kasztanowate, mały kasztanowaty wąs, piwne oczy, podłużny nos, okrągły podbródek i zapadnięte policzki.

V. C. i k. Komenda obwodowa w Radomiu.

28. marca 1916 zbiegł z więzienia polowego Sądu wojskowego c. i k. Komendy obwodowej w Radomiu Bolesław Kotarski, skazany za zbrodnię kradzieży wyrokiem z 17. grudnia 1915 K. 72/15. na karę 18 miesięcy ciężkiego więzienia.

Zbieg urodzony jest i przynależny do Sosnowic, gmina Jedlińsk, obwód radomski, 18 lat wieku, r.-k., stanu wolnego, pomocnik młynarski, ostatniemi czasy w Przytyku zamieszkały, syn Maksymiliana i Józefy, jest średniego wzrostu, ma twarz owalną, siwe oczy, ciemne włosy, usta i nos prop., mówi po polsku.

VI. C. i k. Komenda obwodowa w Wierzbniku.

Dnia 6. maja 1916 zbiegli z aresztu polowego c. i k. Komendy obwodowej w Wierzbniku:

1) Wojtek Marzec recte Gołębski, znany bandyta, urodzony w Mirocicach, obwód Kielce.

Opis osoby: 22 lat, smukły, czarne krótko przystrzyżone włosy, krótki czarny wąs, na prawym policzku poniżej oka blizna pochodząca z postrzału; ubrany w ciemno popielate spodnie, ciemno granatową w kraju w użyciu będąca czapkę ze skórzanym daszkiem i krótką ciemno granatową marynarkę.

2) Franciszek Potrzeszcz, przynależny i zamieszkały w Gatce, obwód Iłża, który był podejrzany o zbrodnię zabójstwa popełnioną w sierpniu 1914 na osobie Lajbusia Kupferschmieda z Gatki.

Opis osoby: 20 lat, średni wzrost, silnie zbudowany, blond włosy, takież same krótkie wąsy, niebieskie oczy, szpiczasty nos; na prawej twarzy większa ilość różnej wielkości ropiących wyprysków; ubrany w krótką ciemnopopielatą marynarkę i takiego koloru spodnie.

Za schwytanie zbiegów lub wskazanie śladów prowadzących do ich ujęcia wyznaczona jest nagroda w kwocie 500 koron.

Uprasza się wszystkie Komendy obwodowe, władze bezpieczeństwa i organy, aby śledziły za wymienionemi osobami, wrazie przychwycenia przyaresztowały i odstawiły do najbliższego właściwego sądu wojskowego.

K. u. k. Kreiskommandant Oberst von MATUSCHKA.

Dodatek.

Sądowa licytacya.

Komornik sądowy, okręgu sądowego Radomskiego Mieczysław Zakrzewski, zamieszkały w Radomiu, przy ulicy Wysokiej № 30, na zasadzie art. 1030 proc. Cyw. ogłasza: że w dniu 20. czerwca 1916 r. o godz. 10 rano odbędzie się w Urzędzie Gminnym Błotnica, obwodu radomskiego publiczna sprzedaż majątku ruchomego należącego do nieletnich właścicieli dóbr Kiełbów, gminy Błotnica, obwodu radomskiego, Leona-Michała Józefa (3 imion) i Józefa-Maryana-Michała (3 imion) Ciemniewskich, na mocy nakazów egzekucyjnych Radomskiego sądu okręgowego z dnia 2 września 1911 roku za № 13,073, d. 6 października 1912 r. za № 19,594 i dnia 27 czerwca 1914 r. za № 26,818 i z polecenia sądu c. i k. Komendy obwodowej w Radomiu z dnia 12 maja za Nc $^{79}/_{3}/16$ i 13 maja za Nc $^{123}/_{2}/15$ 1916 roku w sprawach z Chaimem Brawerem o 10,193 rbl. i Motlem Frydmanem o 4,000 rbl.

Wyżej wymieniony majątek ruchomy składa się: z 500 ćwierćsążni drzewa opałowego przeważnie dębowego oszacowanego po 4 rbl. ćwiartka; 300 kupek gałęzi po 1 rbl. każda; powozu oszacowanego 100 rbl., dwuch bryk oszacowanych 60 rbl. i sani oszacowanych 20 rbl. drzewo opałowe i kupki znajdują się w lesie majątku Kiełbów za wsią Siekluki i nabywca obowiązany jest do zabrania takowych niedłużej jak w miesięcznym terminie biorąc od dnia kupna na licytacyi.

L. s. Komornik Sądowy **Zakrzewski m. p.**

DRUK. J. GRODZICKI I S-KA RADOM.